

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/71/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614010344
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1614010344.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obžalovaného mladistvého W. M., stíhaného pre pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného mladistvého a odvolaní obhajcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 09.02.2015, sp.zn. 2T/94/2014, na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 21. júla 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a), c) Tr.por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr.por. sa vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 9.2.2015, sp.zn. 2T/94/2014, bol obžalovaný mladistvý W. M. uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona („Tr.zák.“) s poukazom na § 122 ods. 10 Tr.zák. na skutkovom základe, že

v období letných školských prázdnin, počas mesiacov júl a august 2013, v katastri obce Plavecký Štvrtok, v lesnom poraste, v mieste zv. R., vykonal v bližšie nestotožnenom čase opakovane, minimálne 3 - krát, súlož s maloletou N. D., Q.. XX.X.XXXX, U. R. Š. Č.. XXX, následne s ňou vykonal súlož v bližšie nestotožnenom čase v mesiaci október 2013 na miestnom ihrisku pod prístreškom v obci Plavecký Štvrtok, a v mesiaci december 2013 na bližšie neurčenom mieste, pričom v čase vykonávania súloží s maloletou vedel, že má len 14 rokov.

Za to mu bol uložený podľa § 201 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 36 písm. I), § 38 ods. 3, § 117 ods. 1, § 39 ods. 1, § 118 ods. 1 a § 49 ods. 2 Tr.zák. trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 117 ods. 4 Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku a súd nemal dôvod neprijať vyhlásenie obžalovaného, keďže žiadna okolnosť takému postupu nebránila. Všetky dôkazy svedčili o tom, že skutok sa stal a jeho páchatelom je obžalovaný. Preto ho súd uznal vinným zo žalovaného zločinu.

Pri úvahe o druhu trestu a jeho výmere prihliadol prvostupňový súd najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, mieru zavinenia, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti nápravy.

Obžalovaný spáchal teraz posudzovaný trestný čin opakovane, na tej istej poškodenej, hoci už predchádzajúcim rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 30.9.2013, sp.zn. 3T/127/2013, bol varovaný uložením trestu odňatia slobody s podmiennečne odloženým výkonom trestu. Vzhľadom na

spáchanie trestného činu v skúšobnej dobe bolo nutné aplikovať ustanovenie § 49 ods. 2 Tr.zák. a uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o výmeru trestu, za zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr.zák. možno uložiť trest odňatia slobody 3 roky až 10 rokov, pričom u mladistvých páchatelov sa trestná sadzba podľa § 117 ods. 1 Tr.zák. znižuje na polovicu, t. j. v rozpätí od 18 mesiacov do 5 rokov. Prvostupňový súd v prípade obžalovaného zohľadnil viacero skutočností, ktoré napokon viedli k mimoriadnemu zníženiu trestu. Predovšetkým je to osoba obžalovaného, ktorý sa snaží získať vzdelanie štúdiom na strednej odbornej škole. Ďalším faktorom je skutočnosť, že poškodená zo sexuálnych stykov otehotnela a medzičasom sa tomuto páru narodilo dieťa a keďže poškodená už v čase podania obžaloby prekročila vek 15 rokov, môžu si obaja partneri založiť spolužitie a vychovávať deti. Za spravodlivý a navyše z hľadiska generálnej prevencie za potrebný považoval prvostupňový súd trest odňatia vo výmere 7 mesiacov, aby bolo aj pre budúcnosť zrejmé, že spoločnosť nemôže u žiadnej skupiny obyvateľstva tolerovať predčasný sexuálny život, a to bez ohľadu na zvyklosti, temperament alebo tradície.

Vzhľadom na to, že obžalovaný ešte neprekročil osemnásť vek svojho veku, bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu pre mladistvých.

Proti rozsudku podal odvolanie v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Trestného poriadku („Tr.por.“)
- obžalovaný mladistvý písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 16.2.2015,
- obhajca písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 24.2.2015, v ktorom uviedol, že odvolanie podáva pri výroku o uznaní viny a výroku o treste, pričom obhajca odvolanie bližšie nezdôvodnil, napriek prevzatej výzve prvostupňového súdu, aby tak urobil.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že si uvedomuje, že spravil chybu, ktorá sa dá akceptovať, neuvedomoval si svoje konanie pre stav, v ktorom bol a nevedel sa mu ubrániť. Uviedol, že v ich komunite je láska alebo zamilovanie mocné. Bol mu uložený trest, ale nič to nezmení a budú spolu. Nie je výtržník ani násilník, nepácha trestné činy, ktoré by sa mali riešiť. Je obyčajný chalan, ktorý sa ubraňoval láske a poddal sa jej. Prečo by sa musel búrať jeho stav rodiny, vidí to tak, ako keby niečo ukradol, za čo musí ísť sedieť. Prečo by mal trpieť, keď ju má rad aj syna. Preto sa odvoláva kvôli trestu, ktorý je dosť prísny. Nič hriechne a ťažký zločin nespáchal a žiada, aby mu nebola braná rodina.

Spis bol predložený prvostupňovým súdom na rozhodnutie o odvolaní tunajšiemu súdu dňa 24.6.2015.

Podľa § 247 ods. 1 Tr.por. termín hlavného pojednávania určí predseda senátu tak, aby obžalovaný od doručenia predvolania, prokurátor a obhajca od upovedomenia mali lehotu aspoň päť pracovných dní. Túto lehotu možno skrátiť len s ich súhlasom a tiež vtedy, ak obžalovaný odmietol účasť na hlavnom pojednávaní alebo požiadal, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti. U ostatných osôb, ktoré sa na hlavné pojednávanie predvolávajú alebo o ňom upovedomujú, treba spravidla zachovať aspoň trojdňovú lehotu. Ak sa pri skrátenom vyšetrení postupovalo podľa § 204, lehoty uvedené v tomto ustanovení sa nepoužijú.

Podľa § 257 ods. 1 Tr.por. po prednesení obžaloby predseda senátu poučí obžalovaného o jeho práve urobiť niektoré z vyhlásení, že

- a) je nevinný,
- b) je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe,
- c) nepopiera spáchanie skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe.

Podľa § 257 ods. 2 Tr.por. predseda senátu súčasne obžalovaného poučí o následkoch vyhlásenia podľa odseku 1 písm. b) alebo písm. c), a to v rozsahu podľa odsekov 5 a 8.

Podľa § 257 ods. 5 Tr.por. ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Podľa § 257 ods. 8 Tr.por. ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného podľa odseku 5 prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom, výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia. To nevyklučuje možnosť výsluchu obžalovaného o účasti inej osoby na žalovanej trestnej činnosti.

Podľa § 317 ods. 1 Tr.por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Tr.por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 1 Tr.por. ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Podľa § 371 ods. 1 Tr.por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však odvolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zoberal na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Odvolací súd na základe podaných odvolaní mladistvého obžalovaného a jeho obhajcu (ktorý má právo na podanie odvolania i proti vôli obžalovaného v jeho prospech) prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo pre zrušenie napadnutého

rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por. Keďže skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil, podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým bolo podané odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por., pričom odvolací súd také chyby zistil. Uvedené zistenie vyplýva z nasledujúcich skutočností.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že po určení termínu hlavného pojednávania prvostupňovým súdom na 9.2.2015 (obžaloba bola podaná Okresnou prokuratúrou Malacky dňa 30.9.2014, č.k. 1Pv 63/14/1106-22), sa písomným podaním zo dňa 30.1.2015 doručeným na prvostupňový súd dňa 2.2.2015 (č.l. 104) ospravedlnil ustanovený obhajca obžalovaného J.. R. S. z dôvodu kolízie pojednávania a požiadal o určenie nového termínu hlavného pojednávania. Tento obhajca sa hlavného pojednávania dňa 9.2.2015 ani nezúčastnil.

Predseda senátu prvostupňového súdu uvedené ospravedlnenie obhajcu neakceptoval tým, že obžalovanému ustanovil opatrením zo dňa 30.1.2015 náhradnú obhajkyňu H.. Z. F. (č.l. 102), ktorá podľa doručky prevzala upovedomenie o termíne hlavného pojednávania dňa 2.2.2015.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 9.2.2015 vyplýva konštatovanie predsedu senátu prvostupňového súdu, že lehota na prípravu pojednávania je zachovaná.

Podľa citovaného § 247 ods. 1 Tr.por. má obhajca na prípravu na termín hlavného pojednávania lehotu aspoň päť pracovných dní, pričom túto lehotu možno skrátiť len so súhlasom obhajcu. Uvedené ustanovenie sa vzťahuje rovnako aj na náhradného obhajcu.

Lehota na prípravu na hlavné pojednávanie má zabezpečiť, aby osoby, ktoré sa na hlavné pojednávanie predvolávajú resp. sa o ňom upovedomujú, mali reálnu možnosť náležite sa pripraviť na súdne pojednávanie a tiež na to, aby sa tieto osoby mohli osobne zúčastniť hlavného pojednávania. Lehota, ktorú treba podľa zákona zachovať medzi doručením predvolania alebo upovedomenia o hlavnom pojednávaní a jeho začiatkom, sú minimálnymi lehotami, ktoré treba dodržať.

V prejednávanej veci náhradná obhajkyňa prevzala upovedomenie o termíne hlavného pojednávania konaného dňa 9.2.2015 až dňa 2.2.2015, t. j. nebola upovedomená o termíne hlavného pojednávania celých päť pracovných dní pred jeho konaním ako to ustanovuje Trestný poriadok (podľa § 63 ods. 3 Tr.por. sa do lehoty určenej podľa dní nezapočítava deň, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty). Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní pritom nevyplýva, že by náhradná obhajkyňa súhlasila so skrátením tejto lehoty na hlavnom pojednávaní.

Ustanovený obhajca obžalovaného J.. R. S. sa pritom hlavného pojednávania nezúčastnil, takže práve náhradná obhajkyňa vykonávala práva a povinnosti obhajcu (§ 42 ods. 2 Tr.por.).

Z uvedeného je zrejmé, že prvostupňový súd vykonal hlavné pojednávanie, hoci neboli splnené zákonné podmienky na jeho vykonanie.

Ďalšie zásadné pochybenie prvostupňového súdu vyplýva zo samotného priebehu hlavného pojednávania.

Odhliadnuc od skutočnosti, že zo zápisnice o hlavnom pojednávaní nevyplýva, či predseda senátu na hlavnom pojednávaní pri neúčasti ustanoveného obhajcu náhradnú obhajkyňu vyzval a umožnil jej zaujať stanovisko k obžalobe, prvostupňový súd nepostupoval v súlade so zákonom pri prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, keďže obžalovaný nebol pred prijatím takého vyhlásenia poučený o následkoch takého vyhlásenia tak, ako to ustanovuje § 257 ods. 2 Tr.por. v rozsahu § 257 ods. 5 a 8 Tr.por.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že obžalovanému „ po poučení podľa § 34, 121, 122 a nasl. Tr.por. bolo umožnené urobiť vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1, 2 Tr.por. a zároveň bol

poučený o neodvolateľnosti priznania“. Následne obžalovaný vyhlásil, že je vinný. Predseda senátu položil obžalovanému otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), a h) Tr.por., na ktoré obžalovaný odpovedal áno a potom, čo prokurátor navrhol prijať vyhlásenia obžalovaného, súd tak urobil s tým, že vykoná dokazovanie so zameraním na výrok o treste.

Z uvedeného prehľadu vyplýva, že obžalovaný pred tým, ako mu bolo umožnené urobiť vyhlásenie k obžalobe, nebol poučený v zmysle § 257 ods. 2 Tr.por. s poukazom na § 257 ods. 5 Tr.por. o tej základnej a podstatnej skutočnosti, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je nielen neodvolateľné, ale aj v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Pochybenie prvostupňového súdu ohľadom nevykonania takéhoto riadneho poučenia o tejto základnej skutočnosti nemožno žiadnym spôsobom akceptovať a ide o také podstatné pochybenie, ktoré zásadným spôsobom porušuje právo na obhajobu.

Uvedené konštatovanie vyplýva z tých skutočností, že v prípade ak obžalovaný nebol pred samotným vyhlásením k obžalobe poučený o tom, že ak vyhlási k obžalobe, že je vinný (resp. že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe) a súd také vyhlásenie prijme, tak už následne v konaní nemôže obžalovaný proti výroku o vine podať odvolanie, a teda výrok o vine sa stáva relatívne právoplatným (pokiaľ ho nenapadne odvolaním prokurátor) a dokonca je obmedzené aj podanie dovolania obžalovaným ako mimoriadneho opravného prostriedku len na dôvod zásadného porušenia práva na obhajobu. Ide teda o poučenie zásadného charakteru, keďže obžalovaný musí byť ešte pred tým ako urobí vyhlásenie k obžalobe poučený o tej základnej skutočnosti, že po prijatí jeho vyhlásenie súdom, že je vinný resp. že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je obžalovaný obmedzený v práve podať odvolanie len na určité výroky (s výnimkou výroku o vine) resp. obmedzený v práve podať dovolanie voči výroku o vine len na určitý dôvod (zásadné porušenie práva na obhajobu). Uvedené pochybenie prvostupňového súdu je ešte zvýraznené tou skutočnosťou, že obžalovaný je mladistvou osobou, t. j. ešte neprekročil osemnásť rok svojho veku.

Vyššie uvedeným postupom prvostupňového súdu bol porušený Trestný poriadok v tých ustanoveniach, ktoré by zakladali aj dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) - zásadným právom bolo porušené právo na obhajobu.

Na základe týchto skutočností, hoci odvolanie mladistvého obžalovaného smerovalo len proti výroku o treste a odvolanie jeho obhajcu smerovalo nielen proti výroku o treste, ale aj proti výroku o vine (napriek prijatiu vyhlásenia obžalovaného, že je vinný), musel odvolací súd napadnutý rozsudok zrušiť v celom rozsahu a prikázať prvostupňovému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, a to jednak pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutému výroku rozsudku predchádzali, jednak vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať.

Takýto postup odvolacieho súdu je pritom odôvodnený tými skutočnosťami, že odvolací súd po zistení nesprávneho postupu konania prvostupňovým súdom je oprávnený zrušiť jeho meritórne rozhodnutie aj vo výroku o vine a tak prekonať relatívnu právoplatnosť tohto výroku (vzhľadom na ustanovenie § 307 ods. 1 písm. b/ Tr.por., podľa ktorého rozsudok môže odvolaním napadnúť obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe) s poukazom na § 317 ods. 1 druhá veta Tr.por. a napraviť pochybenie prvostupňového súdu, pretože súd nie je viazaný absolútne doslovným znením zákonného ustanovenia. Súd sa naopak môže, ba dokonca musí od doslovného znenia právneho textu odchyliť v prípade, ak to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákona s poukazom na čl. 152 ods. 4 Ústavy SR, podľa ktorého výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou, pričom v takýchto prípadoch sa súd musí zároveň vyvarovať svojvôle (arbitrárnosti) a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii (nález Ústavného súdu SR zo dňa 1.7.2008 sp.zn. III. ÚS 341/2007).

Záverom teda odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd jednak vykonal hlavné pojednávania bez toho, aby mal splnené zákonné podmienky pre jeho vykonanie, jednak na hlavnom pojednávaní nepostupoval v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku upravujúcimi postup pri práve obžalovaného urobiť niektoré z vyhlásení k obžalobe v zmysle § 257 ods. 1 Tr.por., na základe čoho musel odvolací súd napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. a), c) Tr.por. a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, a to bez ohľadu na dôvody uvádzané v odvolaniach, ktoré vzhľadom na zistený nesprávny procesný postup prvostupňového súdu vecne ani nemohol posudzovať.

Po vrátení veci bude prvostupňový súd povinný vec opätovne prejednať na hlavnom pojednávaní od začiatku v zmysle § 255 a nasl. Tr.por. pri riadnom zachovaní procesného postupu pre nariadenia hlavného pojednávania a konania na ňom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok